

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1026/2015
03.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног М.Н., због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног М.Н., адвоката М.Д. из Н.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Посл.бр.7Км.28/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 58/15 од 02.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног М.Н., адвоката М.Д., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Посл.бр.7Км.28/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 58/15 од 02.07.2015. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 4) у вези са чланом 37. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Посл.бр.7Км.28/14 од 02.04.2015. године, према малолетном М.Н. изречена је васпитна мера посебне обавезе, да се у оквиру Дневног центра за децу и омладину при ЦСР Суботица укључи у појединачни или групни третман у оквиру којег ће се поступати са њим по програму рада који за њега буде сачињен у тој установи, с тим да надзор над извршењем ове посебне обавезе врши суд по достављеном извештају и мишљењу надлежног органа старатељства. Малолетни је упозорен да у случају неиспуњења изречене посебне обавезе иста може бити замењена другом обавезом или другом васпитном мером, а ова посебна обавеза се изриче у трајању до једне године. Оштећена малолетна Р.Т. је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Одлучено је да

трошкови кривичног поступка који се односе на трошкове за вештаке у износу од 132.337,96 динара као и трошкови пуномоћника мал. оштећене постављеног по службеној дужности у износу од 106.500,00 динара падају на терет буџетских средстава.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Кжм1 58/15 од 02.07.2015. године, одбио је као неосноване жалбе браниоца малолетног М.Н. и Вишег јавног тужиоца у Суботици изјављене против решења Вишег суда у Суботици бр.Км 28/14 од 02.04.2015. године.

Бранилац малолетног, сада пунолетног М.Н., адв. М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће преиначити у целини и првостепену и другостепену одлуку, тако што ће осуђеног ослободити од одговорности за дело које му се ставља на терет, или да обустави поступак према М.Н. јер, имајући у виду налаз и мишљење Центра за социјални рад, према истом није целисходно изрећи било какву васпитну меру.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног сада пунолетног М.Н. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног М.Н., адвоката М.Д., неоснован је у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 4) у вези са чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац малолетног сада пунолетног М.Н. у захтеву истиче да је у првостепеном поступку исти судија учествовао у припремном поступку као судија за малолетнике и на главном претресу као председник већа које је донело првостепену одлуку, што је противно одредби члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, којом је прописано да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак. Наведена кривично-процесна одредба, по ставу браниоца, сходно се примењује у кривичном поступку према малолетницима, у смислу члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, пошто тај закон не садржи јасне одредбе по питању поступања истог судије у претходном поступку и на главном претресу, па је на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Тачно је да је у конкретном случају, по захтеву Вишег јавног тужиоца у Суботици за покретање припремног поступка према малолетном М.Н. због основане сумње да је учинио кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези са ставом 1 КЗ, судија за малолетнике Вишег суда у Суботици Милена Радивојевић поступала у припремном поступку и као председник већа за малолетнике истог суда које је, након одржаног главног претреса мериторно одлучивало о предлогу јавног тужиоца за изрицање кривичне санкције малолетном сада пунолетном М.Н.

Међутим, учешћем истог судије у наведеним фазама првостепеног поступка није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези са чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП, истакнута у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног М.Н. јер, супротно наводима захтева, Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица садржи изричите одредбе о поступању, у првостепеном кривичном поступку према малолетницима, истог судије за малолетнике надлежног суда у припремном поступку и као председника већа за малолетнике у седници већа и на главном претресу (чл. 63. и 73. у вези са чл. 42. тог закона), због чега нема места сходној примени, у смислу члана 4. истог закона, општих одредаба кривичнопроцесног закона о изузећу судије, из члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које су у супротности са цитираним одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а које се примењују у овом случају.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац малолетног сада пунолетног М.Н. истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и с тим у вези наводи да су разлози у побијаним пресудама о чињеницама које су предмет доказивања, нејасни и у знатној мери противречни, као и са садржином исправа и записника о исказима датим у поступку.

Надаље, бранилац у захтеву указује на непостојање доказа, осим исказа оштећене мал. Р.Т., о извршењу кривичног дела у питању и да је малолетни сада пунолетни М.Н. извршилац дела, те оспорава веродостојност исказа оштећене и оцену суда тог и осталих изведених доказа (исказа сведока С.Б., налаза и мишљења вештака медицинске струке), чиме оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди.

Такође, бранилац указује на нецелисходност изрицања малолетном сада пунолетном М.Н. васпитне мере с обзиром на његове личне и породичне прилике и истиче да су стога судови морали применити одредбу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, чиме указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, одредбама члана 485. став 4. ЗКП, које прописују разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда и против поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП или повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног М.Н. у делу у којем је поднет из наведених разлога, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је предметни захтев за заштиту законитости одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.